

Πρωτ. κ.

Εναιτ. μυμη. 6. 108, 10

στ. ἀχρον.

Ξαῖρα ι

Ξαῖρα

« φεύγοντας ἄσπ' τοῦ Ταρτιάδι νά ὁρᾶς εἰς τὴν Πόλιν
σαγαίνοντας εἰς τὴν Ξαῖραν - οὗς εἶπεν εἰς αὐτὸν
εἰς Μάκρας »

[οὐδανὺς Ξαῖρα νά εἶναι τὸ Πόλις Ξαῖς]

